

In dankbare herinnering aan

Thei Gielen

weduwnaar van

Lisa Gielen - Smeets

Begiftigd met de Pauselijk onderscheiding 'Pro ecclesia et pontifice'
en 'Lid in de orde van Oranje-Nassau'

Thei werd geboren te Ubach over Worms op 17 oktober 1935. Hij overleed na een kortstondig ziekbed thuis op 29 januari 2010, in de leeftijd van 74 jaar. We hebben hem te rusten gelegd in het graf van zijn vrouw op het kerkhof te Waubach-Groenstraat, na een eucharistieviering in de kerk van St. Joseph op donderdag 4 februari 2010.

Het is twintig jaar geleden dat pastoor Kenis Thei vroeg of hij niet wilde rijden bij het rondbrengen van de H. Communie. Van het een kwam toen het ander en sindsdien gaf hij in het voetspoor van zijn vader gelovig invulling aan het kosterschap te Waubach. Kerk en koster waren sindsdien onlosmakelijk met elkaar verbonden en konden zich het leven zonder elkaar niet meer voorstellen. Thei werd destijds koster toen hij vanwege zijn gezondheid zijn werk als bakker en broodventer niet meer kon uitoefenen. Hard werken was hem eigen, stilzitten kon hij niet, en voortaan zou hij zich met hart en ziel inzetten voor zijn Sint Josephkerk. Zijn lieve vrouw Lisa steunde hem in alles wat hij voor de kerk deed. Want behalve koster was hij zanger, acoliet, kerkmeester en vrijwilliger op tal van gebieden.

Wie kerk zei, zei Thei en wie Thei zei had het meteen over de kerk. Als je Thei moest hebben, hoefde je maar in of rondom de kerk te zoeken.

Toen Lisa stierf in '98, viel er veel voor hem weg. Zijn trouwe zorg voor haar toen ze hulpbehoevend werd, was zijn uitdrukking van de liefde die er tussen beiden leefde. Na haar dood was Thei vaak eenzaam en hij wist er vaak geen raad mee, al zocht hij troost in zijn rotsvaste geloof en vertier en aanspraak in het Waubachs dorpsleven. Sober was hij, gunde zichzelf niet veel. Bescheiden, maar hij kon ook grote verhalen vertellen over het leven vroeger en alles wat hij zelf had meegemaakt. Soms lepelde hij hele gedichten en oude zegswijzen op. Hij kende ook vele namen en gezichten. Als er iemand gestorven was, dan moest hij of zij al van ver weg komen, wilde Thei de gestorvene niet kennen. Jarenlang was hij samen met zijn neef Zef een vertrouwd gezicht bij de Waubachse voetbalclub.

Eind 2009 was het ineens helemaal mis met Thei. Hij was er zelfs mee naar de dokter geweest, voor hem een hele stap. Maar zienderogen ging hij achteruit. Zijn broers en zussen en hun gezinnen, waar hij altijd heel hecht mee verbonden was, hebben hem geholpen waar ze konden, maar zijn ziekte greep razendsnel om zich heen. We zullen zijn door en door vertrouwde aanwezigheid missen, al zijn we ook opgelucht dat hem een lange lijdensweg bespaard is gebleven. Thei, rust zacht, samen met Lisa, bij God die je in je leven en op bijzondere wijze als koster, trouw hebt willen dienen.

De familie is u zeer erkentelijk voor alle bliken van medeleven tijdens het ziekbed, na het overlijden en bij de uitvaart van Thei. U bent uitgenodigd voor de zeswekendienst die zal plaatsvinden op zaterdag 13 Maart 2010 om 19.00 uur in bovengenoemde parochiekerk.